



De kringloop der belangen

(Los Intereses Creados)

Harlekinade in twee bedrijven

door
JACINTO BENAVENTE

Nederlandse bewerking
Kosta van der Knaap

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KRINGLOOP DER BELANGEN (LOS INTERESES CREADOS)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **(JACINTO BENAVENTE)** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © by JACINTO BENAVENTE
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **19** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

CRISPIJN)

LEANDER) vagebonden

HARLEKIJN - dichter

KAPITEIN

WAARD

TWEE KNECHTEN

DONA SIRENE

COLOMBINE

RISELA)

LAURA) gasten van Dona Sirene

POLICHINEL

MEVROUW POLICHINEL

SILVIA - hun dochter

PANTALONE - geldschieter

DOCTOR - rechtsgeleerde

GRIFFIER

TWEE GERECHTSDIENAREN

PROLOOG

CRISPIJN: (*verschijnt voor het doek*) Dit is de poppenkast, die in de dorpsherbergen de voerlieden hun vermoeidheid deed vergeten. De poppenkast, die de eenvoudige dorpsbewoners op de markt-pleinen in stomme verbazing stonden aan te gapen, en die in de grote steden de meest verschillende mensen een ogenblik als toeschouwers wist te verenigen. De poppenkast, zoals die in Parijs op de Pont Neuf stond... toen Tabarin met zijn kermis-toneel de aandacht van iedere voorbijganger trok... Van de eerbiedwaardige geleerde, die even zijn tam paard inhield en wie de rimpels op het van gedachten zware voorhoofd voor een wijle ontplooiden bij het horen van een goede kwinkslag uit de vrolijke klucht... tot de schelmse nietsdoener, die hier zijn ledige uren aangenaam doorbracht, de honger met een lach bedriegend. Van de prelaat en de edelvrouwen de voorname heer met zijn karos, tot het vrolijke meisje en de soldaat, de koopman en de student... Vogels van diverse pluimage, die zich op geen enkele andere plaats verenigd zouden hebben, staken elkaar hier wederzijds met hun vrolijkheid aan, zodat dikwijls, meer nog dan om de klucht, de ernstige lachte bij het zien van de vrolijkheid der anderen... De geleerde om de domoor en de armen bij het lachen der grote heren, die gewoonlijk boos keken, terwijl de laatste lachten om de vreugde der armen, waardoor zij hun geweten konden geruststellen met de gedachte, dat ook de armen vrolijk kunnen zijn. Niets werkt zo aanstekelijk als lachen! Soms deed zo'n klucht zelfs zijn intrede in de paleizen der vorsten, ter opvrolijking der bewoners en ook daar behoefde hij geen blad voor de mond te nemen. De klucht behoorde iedereen toe en was voor iedereen bestemd. Het volk schonk hem zijn grappen, zijn stekelige opmerkingen en spreekwoorden... Het volk... dat altijd heeft geleden, schonk hem zijn wijsheid in de verzachtende berusting van de eenvoudige van toen, die nog niet alles in deze wereld verwachten durfden en daarom zonder bitterheid en haat om dit ondermaanse lachen konden. Later verhieven Lope de Vega, Shakespeare en Molière de laaggeboren klucht in de adelstand en als verliefde sprookjesprinsen plaatsten zij Assepoester op de hoge troon van poëzie en kunst.

Doch deze klucht, u aangeboden door een hedendaags dichter:, die wordt gedreven door de zonderlingheid van zijn onrustige geest, kan zich niet beroemen op zo'n glorieus afkomst... Het is

een harlekinade over een onzinnig onderwerp en is gespeend van elke realiteit. Het zal u onmiddellijk opvallen, dat de handeling van dit stuk onwerkelijk is, dat de personages geen mensen zijn, noch er op lijken... maar trekpoppen van lappen en karton, verbonden aan dikke draden, die zelfs bij weinig licht en door de meest bijziende zijn waar te nemen. De schrijver begrijpt, dat een zo primitief schouwspel een ontwikkeld publiek van deze tijd eigenlijk niet waardig is. Hij doet dus zowel een beroep op uw ontwikkeling, als op uw welwillendheid. Hij vraagt u slechts, uw geest weer open te stellen als een kind. De wereld is aloud en begint te bazelen. De kunst kan hierin niet berusten en, om een kind te lijken, veinst ze te stamelen. Zie hier, hoe de oude polichinellen u trachten te vermaken met hun kinderspel! (*verdwijnt achter het doek*)

EERSTE BEDRIJF

1e tafereel

Het toneel stelt voor een plein in een stad. Rechts op de voorgrond een logement met een deur, waarop een klopper. Boven de deur een bord met het opschrift 'Logement'. Leander en Crispijn komen op.

LEANDER: Dit moet een grote stad zijn. Overal waar je kijkt, zie je deftigheid en rijkdom.

CRISPIJN: Het zijn twee steden... God geve, dat we in de beste terechtgekomen zijn.

LEANDER: Wat zeg je? Twee steden? Ah, ik begrijp je. Een oude en een nieuwe stad, aan weerszijden van de rivier.

CRISPIJN: Dat heeft niets met de rivier en oud en nieuw te maken. Ik bedoel, twee steden zoals in elke stad op aarde: één voor de rijken en één voor de berooiden, zoals wij.

LEANDER: We mogen blij zijn, dat we deze stad bereikt hebben zonder opgepakt te worden. En ik zou hier wel een poosje willen uitrusten, want ik ben het reizen en trekken meer dan zat.

CRISPIJN: Allen die, als ik, een vrije burger zijn in het rijk der schelmen, hebben een vervloekte hekel aan zitten... en doen het alleen gedwongen, op de galeien, maar dat is hard. Maar nu we toch hier zijn en het lot ons blijkbaar in een vesting heeft gebracht, is het zaak een goed aanvalsplan te maken, althans als we deze vesting willen veroveren.

LEANDER: Ons leger is slecht uitgerust.

CRISPIJN: Een reden te meer om als mannen te handelen.

LEANDER: Wat we aan ons lichaam hebben, is het enige wat we bezitten. Jij wilde toch niet, dat we afstand deden van onze kleding? Als we ze voor een koopje hadden weggedaan, hadden we er nog iets voor gekregen.

CRISPIJN: Ik verkoop nog eerder mijn huid dan mijn kostuum! Niets is zo belangrijk op deze wereld als de schijn, en de kleding zie je het eerst.

LEANDER: Maar wat moeten we doen, Crispijn...? Ik ben zo moe, dat ik eenvoudig niet kan denken.

CRISPIJN: Alleen vernuft, gepaard aan schaamteloosheid, kan ons redden, want zonder schaamteloosheid heeft vernuft geen waarde. Het lijkt me het beste, als jij weinig en onvriendelijk spreekt, om je de allure te geven van een voornaam heer... Nu en dan deel je een

paar oorvijgen uit en als men je iets vraagt, antwoord je geheimzinnig. Als je uit jezelf iets wilt zeggen, doe je dat wrevelig, alsof spreken je tegenstaat. Je bent jong, je hebt een goed voorkomen. Tot nog toe heb je niet anders dan misbruik van je hoedanigheden gemaakt. Het wordt hoog tijd om ze nu eens nuttig te gebruiken. Laat alles maar aan mij over. Niets is zo aangenaam, als iemand naast je te hebben, die de aandacht vestigt op je goede kwaliteiten. De mensen zijn koopwaar en onze waarde wordt hoofdzakelijk bepaald door de handigheid van de verkoper die ons aanprijst. Ik zeg je, tot nu toe ben je glas geweest, maar ik zal je voor diamant laten doorgaan. En laten we nu aankloppen bij dat logement, want om te beginnen moeten we ons kamp opslaan met het front naar het marktplein.

LEANDER: Aankloppen? We kunnen niet eens ons logies betalen.

CRISPIJN: Als je al bang bent voor zo'n kleinigheid, moeten we onze toevlucht nemen tot de godsvrucht en dat betekent het hospitaal, het armenhuis of bedelen. En als we heldhaftig willen doen, moeten we de eerste de beste reiziger overvallen en uit-schudden. Dat zijn de enige middelen die ons nog resten. Een andere uitweg is er niet.

LEANDER: Ik heb aanbevelingsbrieven voor invloedrijke heren hier in de stad. Die kunnen ons allicht van nut zijn.

CRISPIJN: Verscheur die brieven en denk niet aan zulke ontierende methodes! Je aan vreemden voorstellen als armoedzaaiers! Dat zijn mooie kredietbrieven! Vandaag ontvangen ze je heel beleefd en zeggen, dat zij en hun huis tot je beschikking staan. Als je de tweede keer aanklopt, zal een bediende je vertellen, dat hun heer niet thuis is en ook niet thuis komt... en de volgende keer doen ze niet eens meer open... We leven in een wereld van geven en nemen. Een beurs, een wisselbank... En vóór je wat vraagt, moet je het zelf aanbieden.

LEANDER: Wat kan ik aanbieden, als ik niets bezit?

CRISPIJN: Wat heb jij weinig gevoel van eigenwaarde...! Jij denkt dus, dat een man op zichzelf geen waarde heeft...? Wel, een man kan soldaat zijn en door zijn dapperheid een veldslag winnen. Hij kan als echtgenoot of minnaar met een zoet medicijn een edele jonkvrouw of voorname dame genezen, als ze van weemoed meent te sterven. Hij kan de bediende van een machtig heer zijn die genegenheid voor hem gaat koesteren en hem tot zijn vertrouweling maakt... en zoveel andere dingen meer, die ik je niet hoef te vertellen... Om op te klimmen is iedere trede goed.

LEANDER: En als mij zelfs die trede ontbreekt...?

CRISPIJN: Mijn schouders zullen je tot ladder dienen. En je zult zien, hoe hoog je komt.

LEANDER: En als we nu allebei naar beneden tuimelen?

CRISPIJN: Laten we dan hopen, dat we zacht vallen. (*slaat met de klopper op de deur van het logement*) Hé daar, waard! Doe open, zeg ik. Waard! Voor de duivel, doe dan toch open! Niemand antwoordt. Wat is dat voor een herberg?

LEANDER: Waarom schreeuw je zo hard? Je hebt maar één keer geklopt.

CRISPIJN: Omdat het beneden mijn waardigheid is om te wachten. (*klopt nu harder*) Vervloekt, wat een zootje...! Wat een herberg... Donders nog an toe, wat een rotzooi!

WAARD: (*achter*) Wie is daar? Wat zijn dat voor manieren? Zo lang sta je toch niet te wachten?

CRISPIJN: We hebben al lang genoeg gewacht! Ze hadden ons er wel voor gewaarschuwd, dat deze ellendige herberg geen passend verblijf is voor edellieden. (*de Waard komt op met de twee knechten*)

WAARD: Een beetje rustig, asjeblijft. Het is hier geen herberg, maar een logement en ik heb heel wat voorname heren onder mijn dak gehad.

CRISPIJN: Ja, ja... voorname heren. Dat zal wat moois geweest zijn! Men kan het je knechten aanzien, dat ze niet gewend zijn om hooggeplaatste heren te bedienen, anders zouden ze nu hun plicht doen, in plaats van ons te staan aangapen.

WAARD: Nou, u bent nog al brutaal!

LEANDER: Mijn dienaar gaat in zijn ijver wel eens wat te ver. Voor de korte tijd die ik hier denk door te brengen, zal ik genoeg nemen met uw herberg. Maak onmiddellijk een kamer voor me gereed, en een voor mijn dienaar... en bespaar me verder gepraat.

WAARD: Met uw verlof, heer, had u dat maar eerder gezegd... Edellieden zijn meestal bezadigder dan hun ondergeschikten.

CRISPIJN: Mijn goede meester past zich gemakkelijk aan, maar ik weet, hoe hij bediend wenst te worden en ik moet er voor zorgen, dat alles in orde is. Breng ons naar de kamers.

WAARD: Hebt u geen bagage?

CRISPIJN: Je denkt toch zeker niet, dat ik die op mijn rug kan dragen, of dat mijn heer de acht wagens die ons volgen, naar dit logement zal sturen, terwijl hij niet langer hier in de stad blijft dan nodig is voor het vervullen van zijn geheime opdracht?

LEANDER: Zwijg! Wanneer leer jij eens om je mond te houden? Voor de duivel, als ze me hier door jouw loslippigheid op het spoor komen, dan zal ik... *(slaat Crispijn met zijn degen)*

CRISPIJN: Help! Help! Hij wil me doden! *(maakt zich uit de voeten)*

WAARD: *(doet een pas vooruit, waardoor hij tussen Leander en Crispijn komt te staan)* Windt u niet op, heer!

LEANDER: Ik zal hem een lesje geven! Niets ergert mij meer dan redeloos gezwets!

WAARD: Sla hem niet, heer...

LEANDER: Laat me begaan, anders leert hij het nooit! *(Leander slaat met zijn degen naar Crispijn. Deze verbergt zich achter de Waard, die nu de klappen opvangt)*

CRISPIJN: Au! Au!

WAARD: Ik zeg 'au'. Hij heeft me geslagen met het plat.

LEANDER: *(tot Crispijn)* Kijk nou eens, wat je gedaan hebt! Door jouw schuld heb ik de waard geraakt. Vraag hem vergeving!

WAARD: Niet nodig, heer. Ik vergeef het hem gaarne. *(tot de knechten)* Wat staan jullie daar nou als zoutzakken...? Maak de kamers in orde die de keizer van Mantua altijd heeft en dien een maaltijd op voor deze edelman.

CRISPIJN: Ik zal ze de nodige aanwijzingen geven, anders begaan ze natuurlijk duizend-en-één stomiteiten en ik moet er voor boeten. Je hebt gezien, dat mijn heer niet gemakkelijk is... *(tot de knechten)* Ik ga met jullie mee, jongens. En het hangt van je bediening af, of de komst van mijn meester geluk of ongeluk voor jullie betekent. *(Crispijn met de knechten af in het logement)*

WAARD: *(tot Leander)* En zou uwe edelheid mij zijn naam willen noemen... vanwaar hij komt en het doel van zijn reis? *(Crispijn op)*

LEANDER: Mijn dienaar zal u inlichten... En val mij niet verder lastig met vragen. *(af in het logement)*

CRISPIJN: Dat is fraai...! Hoe durf je mijn meester naar zijn naam te vragen? Als je niet wilt, dat hij op staande voet vertrekt, zou ik hem maar niet meer aanspreken!

WAARD: Maar er zijn heel strenge bepalingen...

CRISPIJN: Bepalingen! Daar moet je net bij mijn meester mee aankomen! Ik zou maar gauw mijn mond houden, want je schijnt niet te beseffen, wie je onder je dak hebt... anders zou je ongetwijfeld een beetje inbinden en niet zo brutaal zijn.

WAARD: Maar mag ik dan niet weten...?

CRISPIJN: Loop naar de duivel met je praatjes, of ik roep mijn meester en dan zal die je wel van replek dienen, als je niet voor

rede vatbaar bent. Zorg er voor, dat het hem aan niets ontbreekt en dat hij op zijn wenken wordt bediend, of het zal je slecht vergaan! Zie je niet, wie je voor je hebt? Heb je nog niet begrepen, wie mijn meester is...? Wat sta je nou met je mond vol tanden? Schiet op, naar binnen! *(duwt de Waard het logement binnen en volgt hem. Harlekijn en de Kapitein op)*

HARLEKIJN: Zwervend door de velden die deze stad omringen en die zonder twijfel nog het beste zijn wat hij bezit, geloof ik, dat we per ongeluk bij het logement terechtgekomen zijn. De mens is toch een gewoontedier! De vervloekte gewoonte om zich iedere dag te voeden...

KAPITEIN: De liefelijke muziek van uw verzen heeft mijn gedachten afgeleid. Het heerlijke voorrecht van de poëten.

HARLEKIJN: Wat echter niet wegneemt, dat ze alles moeten ontberen! Met angst ga ik naar het logement. Zouden ze ons vandaag krediet willen geven? God geve, dat uw degen ons van dienst kan zijn.

KAPITEIN: Mijn degen...! Die heeft in deze stad van handelaars en gauwdieven evenveel waarde als uw dichterslied... We zijn wel beklagenswaardig!

HARLEKIJN: Dat is zeker. Zelfs de sublieme poëzie, die slechts het edele en het verhevene bezingt, stelt tevergeefs haar vernuft in dienst van de machtigen om hen te vleien of te hekelen, want de lof belonen ze niet en de spot vrezen ze niet.

KAPITEIN: Waardoor zijn wij in de afgelopen oorlog overwonnen? Toch zeker niet door een machtige vijand... maar door die schaamteloze kooplui die ons regeren en die er ons op uit sturen om hun belangen te verdedigen, zonder dat we de beschikking hebben over een goed uitgerust leger en zonder geestdrift, want niemand vecht met overtuiging voor iets waar hij geen belang bij heeft. Terwijl degenen die zich aan de strijd hebben onttrokken en tegen het einde van de oorlog gemene zaak wilden maken met de vijand, ons nu beschuldigen en minachten en bovendien pro-bereren, onze achterstallige soldij in eigen zak te steken... Ze zouden ons heel graag ontslaan, als ze niet bang waren, dat we op een goede dag gezamenlijk zouden opstaan om ons te verzetten tegen hun wandaden en tirannie. Wee hun, als ooit de dag aanbreekt, dat wij ons herinneren, hoe wij recht en billijkheid kunnen verkrijgen!

HARLEKIJN: Als dat gebeurt, kun je op mij rekenen.

KAPITEIN: Op dichters valt niet te rekenen, omdat jullie geest veranderlijk is als opaal: bij elk licht heeft het een andere kleur...

Vandaag lopen jullie warm voor het geborene en morgen voor wat sterft. Maar uit melancholie zijn jullie het meest geneigd je te verlieven op het decadente. En omdat dichters nachtvolk zijn, zien ze de zon meer ondergaan dan opkomen en weten ze meer van haar ondergang dan van haar opkomst.

HARLEKIJN: Dat geldt niet voor mij. Ik heb de zon dikwijls zien opkomen, als ik geen plekje had gevonden om de nacht door te brengen. En hoe wil je, dat ik de dag als een vrolijke leeuwerik bezing, als hij altijd zo treurig voor mij aanbreekt?... Ben je van plan om het te proberen?

KAPITEIN: Wat zit er anders op...? Laten we gaan zitten en zien, wat onze waard te zeggen heeft.

HARLEKIJN: Hé! Hé daar, doe open! *(slaat met de klopper op de deur. De Waard op)*

WAARD: O, bent u het, heren? Het spijt me, maar ik kan u vandaag niets voorzetten.

KAPITEIN: En mag ik weten waarom?

WAARD: Nou, dat is ook een vraag! Denkt u soms, dat ik alles voor niets krijg?

KAPITEIN: O... is het dat? En zijn wij dan geen kredietwaardige heren?

WAARD: Voor mij niet! En omdat ik waarschijnlijk naar mijn geld kan fluiten, vind ik, dat ik u al genoeg ter wille ben geweest en daarom verzoek ik u beleefd om hier nooit meer terug te komen.

HARLEKIJN: Maar denkt u, dat alles in dit ondermaanse in geld is uit te drukken? Ik heb zelfs een sonnet aan u opgedragen, waarin ik uw gestoofde patrijzen en uw paté bezing...! En wat de Kapitein aangaat, wees ervan overtuigd, dat hij de goede naam van uw huis tegen een heel leger zou verdedigen. Is dat soms niets waard? Moet alles in deze wereld dan contant betaald worden?

WAARD: Ik heb nu geen tijd voor grapjes. Uw sonnetten heb ik evenmin nodig als de degen van de Kapitein. Die zou hem beter voor iets anders kunnen gebruiken.

KAPITEIN: Voor de duivel! Dan zal je zien, hoe ik hem weet te gebruiken om er een schelm mee af te straffen...! *(trekt zijn degen en slaat de Waard er mee)*

WAARD: Wat nu? Help! Help!

HARLEKIJN: *(houdt de Kapitein tegen)* Bega geen domheid ter wille van zo'n laag sujet!

KAPITEIN: Ik sla hem dood! *(slaat de Waard weer)*

WAARD: Help! Justitie! Help!

KNECHTEN: (op) Onze baas wordt vermoord!

KAPITEIN: Waag het niet hem te helpen!

WAARD: Is er dan niemand die zich iets van mij aantrekt? (Leander en Crispijn op)

LEANDER: Wat is dat voor een herrie?

CRISPIJN: En dat op een plaats waar mijn meester verblijf houdt! Kan het hier niet één ogenblik rustig zijn? Ik zal de wacht waarschuwen, dan kan die orde op zaken stellen!

WAARD: Dat zou mijn ondergang zijn! En nu juist met een edelman in huis...!

HARLEKIJN: Wie is hij?

WAARD: Ik zou het hem maar niet vragen, als ik jou was!

KAPITEIN: Vergeef ons, heer, dat wij uw rust verstoren, maar die ellendige kerel...

WAARD: Dat is mijn schuld niet, heer, maar van die schaamteloze...

KAPITEIN: Wat? Ik schaamteloos? Wel vervloekt, ik zal...

CRISPIJN: Wacht, Kapitein. Hier is degene die u recht zal verschaffen, als u zich door die man beledigd voelt.

WAARD: Stel je voor! Die twee eten en drinken al een maand lang op mijn kosten, zonder ooit één cent te betalen en nu keren ze zich tegen mij!

HARLEKIJN: Ik niet. Ik draag mijn ziel in lijdzaamheid!

KAPITEIN: Is het billijk, dat men een krijgsman geen krediet geeft?

HARLEKIJN: En is het redelijk, dat men geen waarde hecht aan het sonnet dat ik gemaakt heb op zijn gestoofde patrijzen en zijn paté? En het was zuiver fantasie, want ik heb ze nooit geproefd en alleen maar soep en schapenvlees gehad.

CRISPIJN: Mij dunkt, dat deze twee edele heren vol komen gelijk hebben en dat het een schande is, een dichter en een krijgsman op deze wijze te behandelen!

HARLEKIJN: Ach, heer! U bent een grote geest!

CRISPIJN: Niet ik, maar mijn meester hier... Voor hem, als edelman, bestaat er niets hogers op deze wereld dan een dichter en een krijgsman.

LEANDER: Juist!

CRISPIJN: En wees ervan overtuigd, dat het u aan niets ontbreken zal, zo lang hij in de stad is... en dat hij al uw uitgaven voor zijn rekening neemt.

LEANDER: Zeker!

CRISPIJN: En laat de waard u dienovereenkomstig behandelen.

WAARD: Zeker, heer!

CRISPIJN: En doe niet zo krenterig met je patrijzen en je paté, zodat een poëet als heer Harlekijn niet hoeft te fantaseren over zulke tastbare zaken...

HARLEKIJN: U kent mijn naam?

CRISPIJN: Ik? Nee, maar mijn meester kent alle vroegere en hedendaagse dichters, voor zover zij althans die naam waardig zijn.

LEANDER: Zeer juist.

CRISPIJN: En geen naam zo groot als de uwe, heer Harlekijn. Als ik dan bedenk, met hoe weinig respect u hier behandeld bent...


WAARD: Vergeving, heer! Ik zal hen bedienen, zoals u het wenst. Uw borg is mij voldoende.

KAPITEIN: Heer, als ik u met iets van dienst kan zijn...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto